

1. שמות פרק ב

(יא) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו ויִרְאָה בְּסִבְלָתָם ויִרְאָה אִישׁ מִצְרִי מִכַּח אִישׁ עֲבָרִי מֵאַחֵיו: (יב) ויִפֶּן כֹּה וְכֵן ויִרְאָה כִּי אֵין אִישׁ ויִדָּ אֶת־הַמִּצְרִי ויִטְמְנֵהוּ בַחֹל: (יג) ויצא בַיּוֹם הַשְּׁנַי וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עֲבָרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לְרַשֵׁעַ לָמָּה תִּכְהָ רָעָד: (יד) וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֹדָ לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְטוֹ עֲלֵינוּ הַלְהַרְגֵנִי אִתָּה אִמֵּר כִּפְאֶשֶׁר הִרְגִּית אֶת־הַמִּצְרִי ויִירְאָה מִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר:

2. שמות פרק ג

וּמִשָּׁה הִנֵּה רָעָה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֲתָנָהּ כִּפְהוּ מִדְּגוּ וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא אֶל־תֵּר אֱלֹהִים חֲרָבָה: (ב) וַיִּרְאָה מֶלֶאֱדָד קִנְזָק אֶלְיוֹ בְּלִבְתֵּי־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה ויִרְאָה וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בָּעַר בְּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ אֶבֶל: (ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וַאֲרֹאֶה אֶת־הַמִּרְאָה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוֹעַ לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה: (ד) ויִרְאָה יִקְוֶה כִּי סָר לְרֵאוֹת וַיִּקְרָא אֶלְיוֹ אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: (ה) וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הָלֵם שְׁלֵנִיעֶלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עוֹמֵד עֲלֵיו אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ הוּא: (ו) וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יִרְאָה מִהֵבִיט אֶל־הָאֱלֹהִים: (ז) וַיֹּאמֶר יִקְוֶה רֹאֵה רֵאִיתִי אֶת־עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו כִּי יִדְעֹתִי אֶת־מַכְאֵבֵיו: (ח) וַאֲדַד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתוֹ מִרְחֹק הַיָּם אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבְשָׁ אֶל־מְקוֹם הַפְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי וְהַאֲמִרְוּ וְהַפְּרִיזוּ וְהַחֲוִי וְהַיְבִוּוּ: (ט) וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם־רֵאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: (י) וְעַתָּה לָכֵן וַאֲשַׁלַּחְךָ אֶל־פְּרָעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

3. שמות פרק ב

(יז) וַיָּבֵאוּ הָרָעִים וְיִגְרָשׁוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיּוֹשְׁעוּ וַיִּשְׁקֶה אֶת־צֹאנָם: (יח) וַתִּבְאֵה אֶל־רַעוּבֵאל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוֹעַ מִהֲרַתְּנוּ בָּא הַיּוֹם:

4. Sinai (Shemot 19)

- a. Same mountain
- b. Moshe leading “flock” (who he will defend and protect, ex. Egel)
- c. The fire that does not consume
- d. Revelation

5. רשׁי שמות פרק ג

וששאלת מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים, דבר גדול יש לי על הוצאה זו, שהרי עתידים לקבל התורה על ההר הזה לסוף שלושה חדשים שיצאו ממצרים. דבר אחר כי אהיה עמך וזה שתצליח בשליחותך לך האות על הבטחה אחרת שאני מבטיחך, שכשתוציאם ממצרים תעבדון אותי על ההר הזה, שתקבלו התורה עליו והיא הזכות העומדת לישראל.

6. Foil with Pharaoh: Both aspects (also – Kibud Peh vs. Kibud Lev)

7. פרק ז

(כג) וַיִּפֶּן פְּרָעֹה וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לָבוֹ גַּם־לְזֹאת:

8. Moshe's origin story – Bat Pharaoh

9. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יב עמוד ב

ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור - א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי: מלמד, שירדה לרחוץ מגלולי אביה, וכן הוא אומר: אם רחץ ה' את צואת בנות ציון וגוי'. ונערתיה הולכות וגוי' - א"ר יוחנן: אין הליכה זו אלא לשון מיתה, וכן הוא אומר: הנה אנכי הולך למות. ותרא את התיבה בתוך הסוף - כיון דחזו דקא בעו לאצולי למשה, אמרו לה: גבירתנו, מנהגו של עולם, מלך בשר ודם גוזר גזירה, אם כל העולם כולו אין מקיימין אותה - בניו ובני ביתו מקיימין אותה, ואת עוברת על גזירת אביך! בא גבריאל וחבטן בקרקע. ותשלח את אמתה ותקחה - ר' יהודה ור' נחמיה, חד אמר: ידה, וחד אמר: שפחתה. מ"ד ידה, דכתיב: אמותה; ומ"ד שפחתה, מדלא כתיב ידה

10. דברי הימים א פרק ד פסוק יח

וַאֲשֶׁתּוֹ מִיְהוָה לְדָהָה אֶת־יִרְדָּה אֲבִי גְדוֹר וְאֶת־חֶבְרָה אֲבִי שׁוֹכֵן וְאֶת־יְקוֹתִיאֵל אֲבִי זְנוּחַ וְאֶלֶּה בְּנֵי בִתְיָהּ בַּת־פְּרָעֹה אֲשֶׁר לָקַח מִרְדָּ:

11. ויקרא רבה (וילנא) פרשת ויקרא פרשה א סימן ג

ואלה בני בתיה בת פרעה, ר' יהושע דסכנין בשם רבי לוי אמר לה הקדוש ברוך הוא לבתיה בת פרעה משה לא היה בנך וקראתו בנך אף את לא את בתי ואני קורא אותך בתי שנא' אלה בני בתיה בת יח,

12. אבן עזרא שמות פרק ב פסוק ג

ומחשבות השם עמקו, ומי יוכל לעמוד בסודו, ולו לבד נתכנו עלילות. אולי סבב השם זה שיגדל משה בבית המלכות להיות נפשו על מדרגה העליונה בדרך הלימוד והרגילות, ולא תהיה שפלה ורגילה להיות בבית עבדים. הלא תראה, שהרג המצרי בעבור שהוא עשה חמס. והושיע בנות מדין מהרועים, בעבור שהיו עושים חמס להשקות צאן מהמים שדלו. ועוד דבר אחר, כי אלו היה גדל בין אחיו ויכירוהו מעוריו, לא היו יראים ממנו, כי יחשבוהו כאחד מהם.

13. R. Hayyim Angel, Hur And Pharaoh's Daughter: Midrashic Readings Of Silent Heroes)

There is something remarkable about the courage of Pharaoh's daughter, who defied her own father and her society. In addition, several midrashim assume that Pharaoh's daughter must have learned Hebrew in order to name Moses using a Hebrew etymology. Midrashically, this combination points to some form of “conversion” from the paganism and immorality of her father, associates, and entire society. On a different plane, the Torah reports that a grown Moses left the palace endowed with an incredible moral sense. In short order he killed an Egyptian taskmaster, intervened in an Israelite quarrel, and stepped into a struggle among Midianites at the well. Where did this moral fortitude come from? Seemingly, it derived at least partially from Pharaoh's daughter. Moses' defiance of Pharaoh and society parallels the heroism of his adoptive mother. Moses also instantly identified with his brethren, the Israelites. Perhaps Pharaoh's daughter, who could have raised him as an Egyptian, reminded him who he really was.⁴ Since Moses left the palace as a young adult, Pharaoh's daughter forever lost her beloved adopted son whom she had raised as her own. She likely was heartbroken, but also incredibly proud. She had raised a child who shared her vision of looking beyond the pagan immorality that characterized Egyptian society. From the Torah we will never know who Pharaoh's daughter was or even her name. But her moral courage in rescuing Moses against her father's orders and in the presence of her maidservants, and her nurturing Moses' moral and Israelite identity, changed the world by her rescuing and then raising the greatest individual who ever lived. We may view Pharaoh's daughter's break from Egyptian immorality as a form of “conversion” from all Egyptian society from Pharaoh down to the maidservants.